

Byla C-242/23

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2023 m. balandžio 18 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Consiglio di Stato (Italija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. balandžio 11 d.

Apeliantė:

*Tecno*37*

Kitos apeliacinio proceso šalys:

Ministero dello Sviluppo Economico

Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Bologna

Pagrindinės bylos dalykas

Bendrovės, kuri yra pareiškėja pirmojoje instancijoje, apeliacinis skundas dėl *Tribunale Amministrativo Regionale (TAR) per l'Emilia Romagna* (Emilijos Romanijos regiono administracinis teismas, toliau – TAR) sprendimo, kuriuo buvo atmestas jos skundas dėl kelių administracinių sprendimų, kuriais, remiantis galiojančiais Italijos teisės aktais, jai buvo uždrausta tęsti tarpininkavimo nekilnojamojo turto srityje veiklą dėl šios veiklos nesuderinamumo su jos, kaip daugiabučių namų administratorės, veikla.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Įvertinimas, ar *Legge 39/1989* (Įstatymas Nr. 39/1989) 5 straipsnio 3 dalis, kurioje įtvirtinta nuostata, kad tarpininkavimo nekilnojamojo turto srityje veikla nesuderinama su daugiabučių namų administravimo veikla, atitinka SESV

49 straipsnį, Direktyvos 2005/36/EB 59 straipsnio 3 dalį, Direktyvos 2006/123/EB 4 straipsnio 8 punktą ir 25 straipsnio 1 dalį.

Kalbant konkrečiai, remdamasis SESV 267 straipsniu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia: i) ar Sąjungos teisę atitinka pagrindinėje byloje nagrinėjami šiuo metu galiojančios redakcijos nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos nekilnojamojo turto agento veiklos ir daugiabučio namo administratoriaus veiklos nesuderinamumas laikytinas santykinu ir galiojančiu tik verslo veiklai; ii) ar Direktyvos 2005/36/EB 59 straipsniu, Direktyvos 2006/123/EB 25 straipsnio 1 dalimi ir apskritai SESV 49 straipsniu draudžiama tokia teisės norma, kaip Įstatymo Nr. 39/1989 5 straipsnio 3 dalis, kurioje prevenciškai ir bendrai įtvirtintas tarpininkavimo nekilnojamojo turto srityje veiklos ir daugiabučių namų administravimo veiklos nesuderinamumas, nepateisinant to privalomuoju bendrojo intereso pagrindu arba neįrodant tokio bendro nesuderinamumo proporcingumas siekiamam tikslui; iii) ar nekilnojamojo turto agentas vis dėlto gali vykdyti ir daugiabučio namo administratoriaus veiklą, išskyrus atvejus, kai ši veikla susijusi su jo administruojamu pastatu, nes tokiu atveju kyla interesų konfliktas.

Prejudiciniai klausimai

A) Ar Įstatymo Nr. 39/1989 5 straipsnio 3 dalį, performuluotą pasibaigus pažeidimo nagrinėjimo procedūrai Nr. 2018/2175, dabar reikia laikyti visiškai atitinkančia [Sąjungos] teisę, visų pirma dėl to, kad pati pažeidimo nagrinėjimo procedūra buvo nutraukta?

B) Ar dėl Direktyvos 2005/36/EB (iš dalies pakeistos Direktyva 2013/55/[ES]) 59 straipsnio 3 dalyje, Direktyvos 2006/123/EB 25 straipsnio 1 dalyje ir apskritai SESV 49 straipsnyje įtvirtintų principų ir tikslų draudžiamos tokios Italijos teisės nuostatos, kokios įtvirtintos Įstatymo Nr. 39/1989 5 straipsnio 3 dalyje, kuriose prevenciškai ir bendrai įtvirtintas tarpininkavimo nekilnojamojo turto srityje veiklos nesuderinamumas su daugiabučių namų administravimo veikla, remiantis vien tuo, kad abi veiklos rūšys vykdomos kartu, taigi prekybos rūmams neprivalant *a posteriori* atlikti jokio patikrinimo, konkrečiai susijusio su vykdomo tarpininkavimo dalyku, ir nemotyvuojant to specialiai nustatytu ir įrodytu „privalomuoju bendrojo intereso pagrindu“ arba bet kuriuo atveju neįrodant, kad numatytas bendras nesuderinamumas yra proporcingas siekiamam tikslui?

C) Ar nekilnojamojo turto agentas vis dėlto gali vykdyti ir daugiabučio namo administratoriaus veiklą, išskyrus atvejus, kai jis siekia parduoti ir (arba) įsigyti administruojamą pastatą, nes tokiu atveju kiltų interesų konfliktas?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos

SESV: 49 straipsnis.

2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo: 59 straipsnio 3 dalis.

2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje: 25 straipsnio 1 dalis; 4 straipsnio 8 punktas.

Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl profesinių paslaugų reglamentavimo reformų rekomendacijų (Briuselis, 2017 1 10, COM(2016) 820 *final*; {SWD (2016) 436 *final*})

Teisingumo Teismo jurisprudencija

Teisingumo Teismo sprendimai: 2020 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / Belgija*, [C-384/18], EU:C:2020:124, 48, 52, 55 ir 57 punktai; 2019 m. liepos 4 d. Sprendimo *Komisija / Vokietija*, C-377/17, EU:C:2019:562, 74 punktas; 2016 m. sausio 28 d. Sprendimo *Komisija / Portugalija*, C-398/14, EU:C:2016:61, 48 punktas; 2018 m. sausio 24 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-433/15, EU:C:2018:31, 44 punktas.

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Legge 39/1989 (Įstatymas 39/1989): 5 straipsnio 3 dalis.

Pirminė teisės normos formuluotė:

„3. Tarpininkavimo veikla yra nesuderinama:

- a) su jokia darbu viešajame ar privačiame sektoriuje, išskyrus darbą įmonėse ar bendrovėse, kurios verčiasi tarpininkavimo veikla;
- b) su įtraukimu į kitus registrus, sąrašus, rejestrus ir panašius dokumentus;
- c) su vertimusi savarankiška verslo veikla, susijusia su ketinamu vykdyti tarpininkavimu.“

Formuluotė po reformos, inicijuotos po 2018 m. liepos 19 d. Europos Komisijos prieš Italiją pradėtos pažeidimo procedūros (2018/2175), įtvirtinta Legge 37/2019, Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione europea – Legge europea 2018 (Įstatymas Nr. 37/2019, Įsipareigojimų, susijusių su Italijos naryste Europos Sąjungoje, vykdymo nuostatos – 2018 m. europinis įstatymas):

2 straipsnis. Nuostatos, susijusios su tarpininkavimo verslo agento profesija:

„3. Tarpininkavimo veikla yra nesuderinama su verslo veikla, susijusia su tam pačiam prekybos sektoriui, kuriame vykdoma tarpininkavimo veikla, priskiriamų prekių gamyba, pardavimu, atstovavimu ar pardavimo skatinimu, taip pat su

viešojo ar privataus subjekto darbuotojo, banko, finansų ar draudimo įstaigos darbuotojo, išskyrus tarpininkavimo paslaugas teikiančias įmones, darbu arba intelektinių profesijų veiklos vykdymu tame pačiame prekybos sektoriuje, kuriame vykdoma tarpininkavimo veikla, ir, bet kuriuo atveju, kilus interesų konfliktui.“

Formuluotė po naujos reformos, inicijuotos po tos pačios pažeidimo procedūros, įtvirtinta Legge 238/2021, Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione europea – Legge europea 2019-2020 (Įstatymas Nr. 238/2021, Įsipareigojimų, susijusių su Italijos naryste Europos Sąjungoje, vykdymo nuostatos – 2019-2020 m. europinis įstatymas):

4 straipsnis. Bendradarbiavimo su profesinių kvalifikacijų pripažinimo pagalbos centrais nuostatos:

„3. Tarpininkavimo veikla yra nesuderinama su verslo veikla, susijusia su tam pačiam prekybos sektoriui, kuriame vykdoma tarpininkavimo veikla, priskiriamų prekių gamyba, pardavimu, atstovavimu ar pardavimo skatinimu arba su tokio verslininko turimu pagal darbo sutartį dirbančio darbuotojo statusu, taip pat su veikla, kurią jis vykdo kaip viešosios įstaigos darbuotojas, arba veikla, kurią jis vykdo dirbdamas įmonėse, teikiančiose finansines paslaugas, numatytas 2010 m. kovo 26 d. *Decreto legislativo n. 59* (Įstatyminis dekretas Nr. 59) 4 straipsnyje, arba versdamasis intelektine profesija tame pačiame prekybos sektoriuje, kuriame vykdoma tarpininkavimo veikla, ir, bet kuriuo atveju, kilus interesų konfliktui.“

Šiuo metu galiojantis tekstas parengtas priėmus Legge 118/2022 (Įstatymas 118/2022), kuriuo buvo įtraukta 3a dalis:

„3. Tarpininkavimo veikla yra nesuderinama su verslo veikla, susijusia su tam pačiam prekybos sektoriui, kuriame vykdoma tarpininkavimo veikla, priskiriamų prekių gamyba, pardavimu, atstovavimu ar pardavimo skatinimu arba su tokio verslininko turimu pagal darbo sutartį dirbančio darbuotojo statusu, taip pat su veikla, kurią jis vykdo kaip viešosios įstaigos darbuotojas arba veikla, kurią jis vykdo dirbdamas įmonėse, teikiančiose finansines paslaugas, numatytas 2010 m. kovo 26 d. *Decreto legislativo n. 59* (Įstatyminis dekretas Nr. 59) 4 straipsnyje, arba versdamasis intelektine profesija tame pačiame prekybos sektoriuje, kuriame vykdoma tarpininkavimo veikla, ir, bet kuriuo atveju, kilus interesų konfliktui.“

3 a. Nukrypstant nuo 3 dalies nuostatų, nekilnojamojo turto agento veiklos vykdymas yra suderinamas su kredito tarpininkavimo įmonių darbuotojo ar bendradarbio veikla, kuri reglamentuojama 1993 m. rugsėjo 1 d. *Decreto legislativo n. 385* (Įstatyminis dekretas Nr. 385) išdėstyto bankų ir kreditų įstatymų suvestinio teksto 128e ir paskesniuose straipsniuose. Kredito tarpininkavimo veiklos vykdymui ir toliau taikomos atitinkamam sektoriui skirtos taisyklės ir su juo susijusios kontrolės priemonės.“

Glaustas faktinių aplinkybių ir pagrindinės bylos aprašymas

- 1 Gavęs įspėjimą, 2020 m. kovo 17 d. *Ministero per lo sviluppo economico* (Ekonominės plėtros ministerija, MISE) Konkurencijos bendrojo skyriaus direktorius paprašė Bolonijos *Camera di commercio, industria, artigianato e agricoltura* (Prekybos, pramonės, amatų ir žemės ūkio rūmai, CCIAA) patikrinti galimą apeliančią – įmonės *Tecno*37* – interesų nesuderinamumą ir (arba) konfliktą, kylantį dėl tarpininkavimo nekilnojamojo turto srityje veiklos ir daugiabučių namų administravimo veiklos kumuliacijos. Kompetentinga institucija pradėjo patikrinimą pagal Įstatymo Nr. 39/89, atnaujinto Įstatymu Nr. 37/2019, 5 straipsnio 3 dalį. Įmonės *Tecno*37*, be kita ko, buvo paprašyta patikslinti, ar jos vykdoma nekilnojamojo turto administratoriaus veikla yra verslas, ar ne.
- 2 Iš atitinkamų administracinių sprendimų buvo matyti, kad *Tecno*37* administravo 39 daugiabučius pastatus ir kad iš šios veiklos gautos pajamos buvo daug didesnės už pajamas iš tarpininkavimo veiklos. Buvo nustatytas abiejų rūšių veiklos vykdymas vienu metu ir jų nesuderinamumas, kaip tai suprantama pagal šiuo metu galiojančios redakcijos Įstatymo Nr. 39/89 5 straipsnio 3 dalį. Administravimo veikla buvo profesinė, o ne atsitiktinė, t. y. tipiškas verslas (pagal ekonomiškumo, organizuotumo ir tęstinumo reikalavimus), nes individuali įmonė turėjo 3 darbuotojus ir vieną papildomą padalinį. Atsižvelgdami į tai, CCIAA įtraukė daugiabučių namų administravimo individualią įmonę į *Registro economico amministrativo* (ekonominis administracinis registras, REA) ir uždraudė jai vykdyti tarpininkavimo nekilnojamojo turto srityje veiklą, pažymėdami, jog išbraukia ją iš REA.
- 3 *Tecno*37* apskundė šiuos sprendimus TAR, kuris sprendimu Nr. 7/2022 skundą atmetė.
- 4 Konkrečiai tas teismas nusprendė, kad: i) iš išvadų, padarytų tarpininkaujant *Agenzia delle Entrate* (Mokesčių inspekcija), matyti, kad administravimo veiklą *Tecno*37* vykdė kaip verslą ir kad iš jos gautos pajamos buvo daug didesnės už pajamas iš tarpininkavimo nekilnojamojo turto srityje veiklos; ii) Įstatymo 39/89 5 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad esamo interesų konflikto reikia vengti kiekvienu konkrečiu atveju tikrinant atitinkamas situacijas, nes abstrakčių ir absoliučių neatitikimų nustatymas yra nepriimtinas; iii) atsižvelgiant į tai, veiksmai, kurių CCIAA ėmėsi per nagrinėjimo procedūrą, yra teisingi, o padarytos išvados atrodo įtikimos. Nesuderinamumą visų pirma lemia pajamos iš daugiabučių namų administravimo veiklos, kuri daugiausia buvo vykdoma kaip verslas, naudojant tam skirtą struktūrą ir žmogiškuosius išteklius. Taigi kyla pavojus, kad administruojamiems nekilnojamojo turto vienetams būtų nepagrįstai sudarytos palankesnės sąlygos, palyginti su kitais prieinamais vienetais, o tai reiškia, kad būtų pažeisti neutralumo ir nešališkumo reikalavimai, keliami tarpininkui, kurio užduotis – skatinti sudaryti sandorį. Didelis apeliančios administruojamų pastatų, kurių kiekvieną sudaro daug butų, skaičius iš tikrųjų

galėtų tapti kliūtimi ramiai ir nešališkai atrinkti klientams tinkamus pasiūlymus, jei tuo pačiu metu būtų vykdoma tarpininkavimo veikla.

- 5 *Tecno*37* pateikė apeliacinį skundą dėl šio TAR sprendimo *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba), kuri yra prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 6 Skundai pirmojoje instancijoje pagrįsti, be kita ko, ir kiek tai svarbu šioje byloje, buvo nurodyti šie pagrindai:

Costituzione (Konstitucija) 3, 41, 97 ir 117 straipsnių, Įstatymo Nr. 39/89 5 straipsnio 3 dalies, Įstatymo Nr. 241/90 1, 3, 6 straipsnių, SESV 4 straipsnio 3 dalies ir 47 straipsnio, direktyvose 2005/36 ir 2006/123 nustatytų nediskriminavimo, proporcingumo ir tinkamumo reikalavimų, taikomų siekiant galimybės užsiimti tam tikra profesija ir pasinaudoti tam tikromis paslaugomis, pažeidimai, įgaliojimų viršijimas dėl nepakankamo tyrimo ir motyvavimo kilus tariamam interesų konfliktui, kuris yra privalomasis bendrojo intereso pagrindas, proporcingumo trūkumas.

- 7 Konkrečiai kalbant, apeliančės teigimu, Įstatymo Nr. 39/89 5 straipsnio 3 dalis buvo aiškinama kaip nustatanti abstraktų ir absoliutų šių dviejų veiklos rūšių nesuderinamumą, o tai prieštarauja teisingam ir Sąjungos teisės principus atitinkančiam požiūriui, pagal kurį kiekvienu konkrečiu atveju reikia atlikti konkretaus interesų konflikto buvimo tyrimą.

- 8 *Tecno*37* apeliacinis skundas dėl TAR sprendimo buvo grindžiamas toliau išdėstytais motyvais.

- 9 Pirmajame apeliacinio skundo pagrinde apeliantė iš naujo remiasi pirmojoje instancijoje nurodytais pagrindais. Ji, be kita ko, nurodo, kad buvo pažeista SESV 4 straipsnio 3 dalis ir 47 straipsnis, taip pat Sąjungos teisėje įtvirtinti nediskriminavimo, proporcingumo ir tinkamumo reikalavimai, susiję su galimybe užsiimti tam tikra profesija ir pasinaudoti tam tikromis paslaugomis, taip pat kylantys iš direktyvų 2005/36 ir 2006/123; įgaliojimų viršijimas dėl nepakankamo tyrimo ir motyvavimo stokos, kiek tai susiję su tariamu interesų konfliktu, kuris pagal Sąjungos direktyvas gali būti laikomas privalomuoju bendrojo intereso pagrindu, dėl kurio tariamas nekilnojamojo turto agento ir bendrosios nuosavybės valdytojo nesuderinamumas tampa proporcingas.

- 10 Pateikdama pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą apeliantė visų pirma teigia, kad TAR taikė Įstatymo Nr. 39/89 5 straipsnio 3 dalį kaip „pavojaus normą“, kurioje numatytas abstraktus ir bendras nesuderinamumas, atsižvelgdamas tik į ribotą atvejį, kai tarpininkas kartu vykdo nekilnojamojo turto administratoriaus ir to paties nekilnojamojo turto tarpininko pareigas, nors ši situacija nėra svarbi nagrinėjamu atveju. Tačiau tas teismas turėjo pripažinti esminį ginčijamų

priemonių neteisėtumą tiek, kiek jos grindžiamos prielaida, kad nuostata turi būti taikoma taip, kad nesuderinamumas būtų bendrai ir nediferencijuotai konstatuojamas visais abiejų veiklos rūšių bendro vykdymo atvejais, visai nesant reikalo tikrinti vykdyto tarpininkavimo dalyko.

- 11 Be to, TAR pateikė tokį Įstatymo Nr. 39/89 5 straipsnio išaiškinimą, pagal kurį dviejų veiklos rūšių – tarpininkavimo ir daugiabučių namų administravimo – nesuderinamumą lemia vien tai, kad buvo konstatuota, jog jos buvo vienu metu vykdomos kaip verslo veikla, kai dėl didelio administruojamų nekilnojamojo turto vienetų skaičiaus gali kilti interesų konflikto pavojus ir dėl to gali nukentėti vienas iš nekilnojamojo turto brokerio klientų. Tačiau toks aiškinimas atvirai prieštarauja 2020 m. vasario 27 d. Teisingumo Teismo sprendime Nr. 384 išdėstytiems principams. Iš tikrųjų tam, kad būtų laikomasi Įstatymo Nr. 39/89 5 straipsnio 3 dalies, remiantis Sąjungos teisę atitinkančiu išaiškinimu, svarbu ne patikrinti absoliutų nekilnojamojo turto objektų, kurių atžvilgiu vykdytas tarpininkavimas, skaičių ar absoliutų administruotų daugiabučių namų skaičių (kaip iš tiesų klaidingai padarė Bolonijos CCIAA, pritardami MISE pateiktam išaiškinimui ir siekdami kvalifikuoti veiklą kaip verslą), o konkrečiai nustatyti, ar sutapo abiejų veiklos rūšių vykdymas tame pačiame nekilnojamojo turto objekte.
- 12 Siekiant priimti sprendimą, nesvarbu ir nereikšminga, ar apeliantės vykdyta tarpininkavimo veikla, kurią CCIAA nustatė pagal iš *Agenzia delle Entrate* gautus duomenis apie pajamas ir kurią pirmosios instancijos teismas netgi apibrėžė kaip tinkamą konkrečiam interesų konflikto atvejui identifikuoti, yra verslas. Iš tikrųjų aplinkybė, ar tarpininkavimo nekilnojamojo turto srityje veikla yra verslas, ar ne, savaime negali turėti kokios nors kvalifikuotos teisinės reikšmės. Tai nesvarbu nustatant viešąjį interesą, galintį tapti viršesniu bendrojo intereso pagrindu (žr. 2020 m. vasario 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo Nr. 384 48 punktą), kuriuo būtų galima pateisinti bendro pobūdžio uždraudimą vykdyti daugiasritę veiklą.
- 13 Antrajame apeliacinio skundo pagrinde dar kartą nurodomi, be kita ko, Sąjungos teisėje nustatyti nediskriminavimo, proporcingumo, progresyvumo ir sankcijų adekvatumo principai.

Trumpas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 14 Kai nekilnojamojo turto agentas tuo pačiu metu vykdo daugiabučio namo administratoriaus veiklą, gali kilti pavojus, kad vieniems administruojamiems nekilnojamojo turto vienetams bus nepagrįstai sudarytos palankesnės sąlygos, palyginti su kitais, todėl tarpininko nešališkumas išnyks. Didelį skaičių daugiabučių namų administruojantis verslininkas iš tikrųjų galėtų būti suinteresuotas potencialius pirkėjus nukreipti į patalpas, esančias jo administruojamuose pastatuose, taigi, neatsižvelgti į kitas taip pat svarbias būsto pasirinkimo galimybes.
- 15 Kita vertus, vartotojo požiūriu galėtų būti net naudingiau, kad tiek pirkimo metu, tiek vėlesniu pastato administravimo etapu pirkėją lydėtų vienas ir tas pats

verslininkas, nes iš tikrųjų nesuderinamumui apeiti gali būti naudojamos įvairios schemos (giminystės ryšiai ir t. t.), o tai reikštų, kad verslininkai dubliuotųsi, o galutinis vartotojas patirtų daugiau išlaidų.

- 16 Įstatymo Nr. 39/1989 5 straipsnio 3 dalyje numatyta nauja tvarka užtikrinama vartotojų apsauga numatant sąlygą, kuri padėtų išvengti bet kokio esamo tarpininko ir tarpininkavimo objekto interesų konflikto. Iš tikrųjų nesuderinamumas tampa sąlyginis ir kartu užkertamas kelias vienu metu būti ir tarpininku (kuris pagal Civilinį kodeksą yra vienodai artimas abiem šalims), ir šalimi (iš esmės prekių ar paslaugų, dėl kurių vykdoma tarpininkavimo veikla, gamintoju ar pardavėju arba, formaliai žiūrint, minėtų prekių pardavimo agentu ar atstovu). Bet kuriuo atveju nesuderinamumo kriterijus taikomas tiksliai verslui, o ne bet kokiai profesinei veiklai ar net darbui pagal darbo sutartį, kaip numatyta nuostatoje, dėl kurios pradėta pažeidimo procedūra.
- 17 Prašomas išaiškinimas būtinas dėl šių priežasčių:
- apeliantė rėmėsi subjektyvių situacijų, pripažįstamų pagal Sąjungos teisę, apsauga ir nurodė Sąjungos teisėje nustatytų principų ir teisių pažeidimą,
 - Teisingumo Teismas turi Sąjungos teisės, taigi ir įvairių valstybių narių vidaus taisyklių suderinamumo su Sąjungos teise aiškinimo monopolį,
 - nors prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas atmeta galimybę, kad tenkinamos sąlygos tiesiogiai netaikyti ginčijamos nacionalinės teisės nuostatos, jis mano, kad kyla klausimas dėl tikslios Sąjungos norminių aktų aiškinimo apimties aiškinimo, taigi ir dėl nacionalinės teisėkūros priemonės suderinamumo su jais,
 - klausimas yra svarbus ir lemiamas bylai išspręsti ir Teisingumo Teismas nėra jo tiesiogiai išaiškinęs,
 - prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas yra paskutinės instancijos teismas ir yra pateiktas specialus apeliantės prašymas pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą.